

[Johs. E. Larsen.]

til at deltage i påkendelse af klager dels for at fremme sagbehandlingen, dels og vel navnlig for at aflaste retsformanden, der nu er overbebyrdet.

Jeg vil dog mene, at man rent administrativt må følge denne udvidelse af retten op med øget kapacitet i kontorerne, da det jo er kontorerne, der skal udføre det store forarbejde, før sagerne kan forelægges retten. Det er mit indtryk, at det nu i lige så høj grad er vanskeligt kontormæssigt at vinde med, som det er for rettens medlemmer at klare de ca. 9000 sager, der hvert år indgår til landsskatteretten.

Også efter den ændrede affattelse af stk. 1 i § 8 skal 4 af de medlemmer, der vælges af finansministeren, repræsentere landbruget, industrien eller håndværket, handelen og arbejderne. Mon det ikke var på tide, at tjenestemændene fik en repræsentant i landsskatteretten? Når nu antallet af medlemmer, som skal udnævnes af finansministeren, forøges til 12, var det vel rimeligt, at en af disse blev en repræsentant for tjenestemandorganisationerne. Jeg skal tillade mig at bede den højtærede finansminister overveje dette spørgsmål.

Bestemmelsen om, at rettens kontorchefer, når retten finder det påkrævet, kan deltage i afgørelsen af klager over ansættelse af indkomst og formue, tager formentlig navnlig sigte på de såkaldte udvalgs-sager — altså sager, som ifølge deres karakter eller efter afgivet indstilling må siges at være oplagte.

Det foreliggende lovforslag skulle give mulighed for et noget hastigere tempo i landsskatterettens behandling af klagesager; men strømmen af klager vil vedblive at flyde, medmindre vi får en mere udtømmende og mere tidssvarende skattelovgivning.

Den tilpasning til udviklingen, de årlige ligningslove indebærer, rejser ofte nye problemer, som giver anledning til klager og til fortolkning. Som allerede nævnt vil en udvidelse af rettens medlemstal give mulighed for en hurtigere afvikling af de mange klagesager, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse.

Må jeg dernæst for egen regning fremsætte

endnu et par bemærkninger udfrå det synspunkt, at lovforslaget måske burde have været noget mere vidtrækkende. Det ville efter min mening lette rettens forretningsgang, om man gik over til direkte korrespondance med de lokale myndigheder, så at ligningsdirektoratets stilling som mellemled bortfaldt. Jeg finder også, at retten ved skønsmæssige ansættelser i for høj grad er bundet til det skøn, de lokale myndigheder udøver.

Jeg ved, at landsskatteretten udviser stor tolerance og langmodighed overfor klagerne. Det hænder ikke så sjældent, at en klager blot med et par linier siger, at han påklager ansættelsen uden nærmere at angive, hvad han er utilfreds med; senerehen undlader han måske oven i købet at besvare de spørgsmål, der stilles. Det medfører naturligvis et stort arbejde for rettens kontorer at klarlægge sådanne sager. Jeg synes, man med nogen ret må kunne stille større krav til klagernes medvirken og selvvirksomhed under klagebehandlingen.

Den tanke har også været udkastet, om man ikke burde indføre en vis begrænsning i klageadgangen ved at udskille de sager, som måtte forekomme helt bagatelagte, så at disse uden dyberegående behandling afvistes — men jeg forstår af den højtærede finansministers fremsættelse, at disse og andre spørgsmål må ventfe, indtil skatte-reformforslaget er behandlet.

Alfred Bøgh: Når jeg på mit partis vegne kan give tilsagn om at medvirke til den foreslåede udvidelse af landsskatteretten, skyldes det først og fremmest hensynet til skatteyderne. Når forholdet er det, at mange skatteydere i årevis har måttet vente på landsskatterettens afgørelse, må vi — uden glæde, snarere med sorg — gå med til udvidelsen. Skatteyderne må have krav på, at en sag, der indankes for landsskatteretten, kommer til behandling og afgørelse indenfor en rimelig tid, og en ventetid på flere år er ikke en rimelig tid.

Mens græsset gror, dør horsemor, siger et gammelt ord, som det kan være på sin plads at minde om her. For en skatteyder kan det være af afgørende økonomisk betydning at få en påklaget ansættelse behandlet hurtigt, ja, af så stor betydning, at